

Bussur fór útav við Landsfjósíð

Eini 25-30 fólk finga rættiligan skelk, tá tey seinnapartin fríggjadagin í einum buss hjá Bygdaleiðum fóru útav vegnum sunnanfyri Landsfjósíð í kavaroki og nógvum vindi. Eingin fekk skaða av óhappinum, men nýggjur bussur mátti tilkallast

Seinnapartin fríggjadagin finga tey 25-30 fólkini, sum vóru við bussinum hjá Bygdaleiðum, ið røkti Leið 400 – millum Havnina og Leirvík. Tá hendi nevniliga tað, at bussurin koyrdi útav sunnanfyri Landsfjósíð í Kollafirði.

Tað var av allarringastu líkindum at koyra, tá bussurin fór útav.

Misti tamarhaldið

Tá farið varð úr Havnini nakað eftir kl. 15, vóru ikki ábendingar um, at veðrið var so ógilaringt, men tá bussurin var komin suðurum Kollafjørð, kom eitt sera grovt kavael, samstundis sum vindurin var nógvur og vegurin hálur.

Mitt í øllum hesum misti bussførarin tamarhaldið á bussinum, ið end-

aði útav. Tá var støðan ikki verri enn so, at bert tvey av hjólunum fóru útav, og bussurin fór ongantíð ordiliga á leiðina.

Fólk, ið var við bussinum, upplýsir fyri Sosialinum, at tað tóktist, sum um bussførarin heilt einfalt ikki sá vegin, og tí meira ella minni ikki kundi sleppa undan at fara útav, um hann ikki steðgaði.

Men hann steðgaði ikki, og í grova ælinum misti hann av einari ella aðrari grund so mikið tamarhald-

ið á bussinum, at hesin fór útav.

Eingin fekk skaða

Hóast tað kundi staðist rættiliga álvarsligt óhapp av, at ein bussur við 25-30 fólkum uppið fór útav, so var eydnan við teimum ferðandi hesaferð, tí ikki eitt av ferðafólkunum fekk nakran skaða.

Sum skilst fekk bussurin heldur ikki stórvegis skaða, hóast ein annar bussur varð tilkallaður at koma eftir ferðafólkunum og flyta tey víðari.

Fær ongur fylgjur

Hóast næstan ein vika er farin, síðani hesin tilburður fór fram, hevur einki verið frammi um hann nakrastaðni áður, og skilst á avvarandi myndugleikum, at eingin frágreiðing

er givin ella fer at verða givin frá honum, ella at hann fær nakrar fylgjur fyri bussføraran.

Eydnan var í hvussu er við hesaferð, tí tá ein bussur av hesi støddini fer útav, og ikki eitt av ferðafólkunum situr íbundið, ella fær sitið íbundið, ber hú til at óttast fyri, at alt kann henda, um bert eitt lítið sindur verri vil enn í hesum førinum.

hj.

Tey 25-30 ferðafólkini, ið vóru við bussinum, sum fór útav seinnapartin fríggjadagin sunnanfyri Landsfjósíð í Kollafirði sluppu væl, tá hugsað verður um, hvat kundi hent, varð bussurin ikki verandi á sløttum. Tílvíðarlig mynd

viðari. Soleiðis mátti unga kvinnan og fleiri við henni bíða til Ternan sigldi næstu ferð fyri at sleppa um Leirvíksfjørð.

Var nakrantíð panikkur í, meðan alt fór fram?

»Tað kom ongantíð panikkur í, og hóast vit máttu út í tað ringa veðrið at ganga í øllum kuldanum, tóku øll tað rimiliga róligt.«

Koyrt í buss síðani

»Sjálv havi eg heldur ikki kent meg nakað serligt ávirkaða av hesum tilburðinum, og síðani fríggjadagin hetta hendi, havi eg koyrt í buss, so tað hevur einki havt uppá seg soleiðis. Men tað er bara ov vánaligt, at eingin sigur nakað, og at ferðafólkini sjálf mugu finna útav, hvussu tey klára seg frægtast,« sigur unga kvinnan við Sosialin. »Vóru vit ikki farin til gongu og vóru vit ikki blivin so væl móttikin í Landsfjósíðum, veit eg ikki, hvussu hýturin hevði verið.«

hj.

Hon var við í bussinum fríggjadagin:

Eingin segði okkum nakað

»Vóru vit ikki farin til gongu frá bussinum og vóru vit ikki blivin so væl móttikin í Landsfjósíðum, veit eg ikki hvussu lagið hevði verið millum okkum, ið vóru við bussinum, tí hvørki bussførari ella nakar annar segði okkum nakað.«

»Tá vit fóru úr Havnini nakað eftir kl. 15, tókust veðrið ikki vera so ringt, og eg sat eitt sindur afturlaga í bussinum og svav, tá óhappið hendi,« greiðir ein ung kvinna frá. Hon var í bussinum á veg úr Havnini til Leirvíkar, har hon skuldi náa Ternuna fyri at sleppa í Norðoyggjar.

Veðrið var tó rættiliga ringt, men tað fann unga kvinnan ikki útav, fyrr enn bussurin var farin útav og stóð stillur, og øll ferðafólkini vóru farin út.

»Sum vera man, vaknaði eg, tá bussurin fór útav, men helt ikki beinanvegin, at nakað serligt var á vási, tí eingin segði nakað,« sigur hon. »Men hurðarnar á bussinum vórðu latnar upp, og tá ein lóta var gingin, fóru vit øll

út úr bussinum, eitt ferðafólk fyri og annað eftir.«

Fingu einki at vita

Tað, tann unga kvinnan eisini fyllist á, er at ferðafólkini ongantíð vórðu kunnað um nakað.

»Meðan alt hetta hendi, finga vit ikki nakað sum helst at vita, og hvørki bussførarin ella nakar annar segði okkum, hví vit vóru farin útav, hvat nú fór at henda ella nakað sum helst. Men úti var bítandi kalt, og tað grova ælið helt fram, so vit fóru bara til gongu móti Landsfjósíðum, allur riðilin.«

Meðan ferðafólkini vóru á veg móti Landsfjósíðum, fóru bílar framvið teimum, uttan so mikið sum at steðga á.

Sera góða móttøku

Komin í Landsfjósíð, vórðu ferðafólkini sera væl móttikin, og beinanvegin fóru tey undir at gera teimum kaffi, samstundis sum ringt varð eftir einum øðrum buss at koma eftir ferðafólkunum.

Bíðaðu út leingi?

»Nei, tað gekk ikki long tíð, so var hin bussurin longu har eftir okkum og flutti okkum víðari vegin fram. Vit høvdu tá ikki bíðað so leingi inni í Landsfjósíðum, at kaffi hevði fingið tíð at renna niður.«

Hóast nýggi bussurin, ið kom fyri hin, flutti ferðafólkini vegin fram, vórðu øll ferðafólkini so mikið nógv seinkað, at tey ikki øll náddu tey sambond tey skuldu náa fyri at koma

Finnur Johansen:

Hevur hoyrt um óhappið

Leiðarin á Samferðsluskrivstovu váttað fyri Sosialinum, at hann er vorðin kunnaður um, at ein av bussinum hjá Bygdaleiðum fríggjadagin var fyri einum 'lítlum óhappi'.

»Soleiðis sum tað er sagt mær, er talan um ein buss, sum í heldur vánaligum føri var so óheppin at enda úti í vegjaðaranum,« sigur samferðsluleiðarin við Sosialin. »Men tilburðurin var ikki álvarsligari enn so, at bussurin rættiliga skjótt koyrdi aftur, og at eingin skrivlig frágreiðing er komin higar um tað, ið hendi har.«

Finnur Johansen sigur, at ein annar bussur,

ið kom framvið, tók ferðafólkini upp og koyrdi tey hagar, tey skuldu.

Onkur hevur ringt

»Onkur hevur eisini ringt til okkara um tilburðin, ið helst ikki var so álvarsligur kortini,« sigur hann. »Og bussurin er aftur nú í fastari koyring sum áðrenn.«

Spurdur um, hvussu nógv ferðafólk vóru við bussinum henda túrin, sigur Finnur Johansen, at tað veit hann ikki.

Socialurin hevur annars frá fólk, ið var við, fingið at vita, at tey vóru millum 25 og 30.

hj.